

Poznejme, co se skrývá uvnitř

Chrást, stánek, kostel. A lidská přítomnost v něm i okolo něj. Život. To do sebe zapadá, tak to má být. Bůh milující člověka, ten zase v upřímné snaze připraven opéťovat všeobjímající lásku. Jsme zváni. Kolikrát nechybí touha, ale nenajdeme dostatek času nebo odvahy. Přitom třeba bydlíme poblíž, před očima máme postavu vstupující do Božího domu a chtěli bychom znát více.

V tuto noc se otevřou dveře příbytků, které stavěli naši předkové, aby v nich mohli uctít Boha. Aby mohli posvětit svůj život. Na dálku jsou to mnohdy jen budovy z cihel a kamení, různých stavebních slohů, barev fasád, se zvonice nebo bez nich. Poznejme, co se skrývá uvnitř. Novodobí strážci – pečliví a laskaví organizátoři jdoucí ve šlépějích svých prabáb a pradědů, ba mnohem dál do minulosti, tj. ve šlépějích lidu novozákonního i starozákonního – jsou připraveni, věrni stejné službě. Napo-

moci setkání Boha s lidmi, mezi lidmi navzájem i člověka se sebou samým.

Jeruzalémský chrám byl kdysi velkou chloubou Izraelců. Přesto jej museli načas opustit a vrátili se do trosek. Byli totiž nevěrní a neposlušní. Jsou pobídnuti k budování. Téměř z ničeho. Nový sakrální a kultický prostor je nádhernou vizí proroků. I v nejhorší tísní a nouzi nechal Bůh zaznívat hlas dávající naději, světlo, budoucnost.

Ať jsou časy a poměry nejrůznější – a někdy máme oprávněně dojem, že už i mnohými staletími prověřené jistoty

jsou stavěné na hlavu anebo v troskách –, pořád ještě přetrvávají jisté věci téměř neměnné. Mezi ně naštěstí patří i touha člověka po přesahu, zkušenost, že život bez lásky a smyslu je přes všechny vy-možnosti prázdný. Obrovské úsilí, oběťavost a vzájemnost při vztyčování katedrál, kostelů i modliteben, v přirozeném spojení se službou duchovních, umožnily a umožňují naplňovat od pradávna zachycenou snahu držet se smlouvy s Bohem, zůstat nablízku. Při vědomí tohoto vstupme bez obav dovnitř, pořadatelé nám připravili veliké věci.

I kdybychom zjistili jen fakta, kdy byl kostel postaven, proč, kým a kdo jej užívá nyní, nebyla by to marná pouť. Doufám však, že přes spoustu informací a zážitků bude tato noc významná ještě jinak. Ale to se může a nemusí vyplnit. Odpověď záleží na každém z nás.

S přáním pokoje a dobré cesty

Tomáš Chytil

*farář Církve československé husitské
v Ostravě-Polance a v Ostravě-Svinově*